

Kako je bilo v letošnjem prvem četrtletju

Prvi obračun poslovanja pripravimo za prve tri mesece leta in bilo bi normalno, da bi po njem sodili, kako se uresničujejo predvidevanja za tekoče leto in kakšne konkretne rezultate lahko pričakujemo. Letos pa rezultati prvega četrtletja vsaj za naši poglavitni dejavnosti, za preskrbo z naftnimi derivati in zemeljskim plinom, ne morejo biti mero-dajni za dogajanje skozi vse leto. V prvem trimesečju smo se srečali z nekaj zadevami, ki jih ob koncu lanskega leta ni-smo pričakovali.

Pri naftnih derivatih smo začeli poslovno leto nekoliko bolj oskrbljeni kot leto poprej, a v glavnem zato, ker smo do-bili še nekaj količin surove nafte, ki bi jo morali prejeti že lani. Kmalu pa se je izkazalo, da vseh količin, ki so bile pred-videne z energetske bilanco, ne bo mogoče zagotoviti in sicer niti uvoza surove nafte s kon-vertibilnega, niti s klirinškega področja in tudi ne realizirati predvidenega obsega proizvodnje domače surove nafte. Za-radi znanih problemov smo us-peli uvoziti s konvertibilnega območja 82 %, s klirinškega 85 % predvidenih količin, do-mača proizvodnja je bila za-radi izjemno neugodnih zim-skih razmer za 8 % nižja od predvidene. Tako smo imeli v Jugoslaviji za 15 % manj nafte kot je bilo predvideno v ener-getski bilanci.

Da smo vendarle nekako za-gotovili preskrbo, smo v prvem trimesečju interventno uvozi-li več naftnih derivatov kot bi smeli po energetske bilanci in spet posegli tudi po material-

nih rezervah. Tako smo v Slo-veniji zagotovili sicer nekaj manj količin naftnih deriva-tov kot je predvideno z ener-getske bilanco, kljub temu pa za 5 % več kot v enakem ob-dobju lani, ko je bila preskrb-ljenost na spodnji meji. Da smo letošnje dobave slovenskemu trgu v primerjavi z lanskim le-tom lahko povečali, je največ pripomoglo kurilno olje — ma-zut, ki je bil tudi glavni preskr-bovalni problem, saj smo mo-rali s kurilnim oljem nadome-ščati izpadle količine zemeljske-ga plina.

V prvem trimesečju so bile dobave zemeljskega plina iz Sovjetske zveze izredno zmanj-šane in precej časa celo manj-še od naših potreb, od na-povedanih dobav pa kar za 70 %. Na srečo smo imeli ob vstopu v novo leto skoraj polno skladišče v Avstriji, a smo ga v času največjega pomanjkanja predčasno do kraja izpraznili. Kljub temu smo v primerjavi s planom dobavili potrošnikom 234,4 milijona S m³, kar je 95,7 % pogodbenih količin.

Problemov v preskrbi prve-ga trimesečja je bilo veliko ta-ko na področju naftnih deriva-tov kot zemeljskega plina, zad-nje dni marca pa je kazalo, da se zadeve s plinom normalizi-raj, a da se še bolj zaostroje-jo pri uvozu nafte in pri zago-tavljanju naftnih derivatov. Očitno je, da bomo imeli v na-slednjih mesecih še velike pro-bleme.

Posledice se kažejo tudi v fi-nančnem poslovanju. V obeh delovnih organizacijah za pro-met z naftnimi derivati smo

dosegli razmeroma ugodne fi-nančne rezultate, deloma za-radi večjih količin kot smo jih imeli na razpolago lani, deloma zaradi razlik v cenah (marže), ki so bile lani v začetku leta še vedno nizke in depresirane ter šele prvega junija spre-menjene iz absolutnih v relativne odnose. Tako se hkrati poveču-jejo z naraščanjem rafinerijskih prodajnih cen tudi izredni pri-hodki, ki so v primerjavi z lanskimi narasli. Tudi v tem času smo poslovali tako rekoč brez zalog in smo začasno pro-sta obratna sredstva gospodar-no plasirali.

V delovni organizaciji Ze-meljski plin so se zmanjšane

količine odrazile tudi na finanč-nih rezultatih. Poslovne izgube sicer ni bilo, vendar je čisti do-hodek komaj pokrival osebne do-hodke in del rezervnega skla-da.

V ostalih dejavnostih Petro-la — v proizvodnji, transportu in gostinstvu — se je poslova-nje odvijalo približno tako, kot smo pričakovali. In taki so bili tudi finančni rezultati periodič-nega obračuna. Presenetila je le TOZD Motel Lom, ki je iz-kazala večjo izgubo kot smo za-za izrazito nesezonski čas pri-čakovali, sicer pa so bile vse druge gostinske temeljne orga-nizacije v poslovanju uspešnej-še kot leto poprej.

Da bomo imeli dovolj energetskih surovin

Akcijska konferenca komuni-stov s področja energetike

Sredi aprila je bila v Saraje-vu sedma akcijska konferenca komunistov, tokrat posvečena energetiki, udeležilo pa se je je 270 delegatov in okrog 30 gostov. Za osnovo dela so slu-žile vnaprej pripravljene teze, na njihovi osnovi pa so bili pripravljeni predlogi stališč, ki naj bi jih akcijska konferenca sprejela. Največji poudarek v samih tezah in tudi v stališčih je bil na elektrogospodarstvu, nekaj manjši na premogovni-štvu, še manjši pa na nafti in plinu. Nekateri predlogi so go-ovorili o centralizaciji velikih sistemov, izvirali pa so iz ne-kakšne izkrivljene teze, za ka-terro so poudarjali, da izvira iz dolgoročnega programa stabili-zacije. Veliko smo razpravljali o vprašanju, ali gre za enotne tehnično-tehnološke, ali za ve-like tehnično-ekonomske enot-ne sisteme, kar sta seveda bi-stveni razliki, iz katerih je iz-viralo vprašanje, ali lahko go-vorimo o enotni ceni ali samo

o enotni politiki cene. Stvari so bile v razpravi lepo razči-ščene in glede cen smo spre-jeli delovni zaključek, da bi bi-lo potrebno razčistiti nekatera pojmovanja, saj različni ljudje različno mislijo. Razprava se ni nanašala na naftno-plinsko gospodarstvo, kajti cene naft-nih derivatov so nekaj povsem drugega kot cena elektrike.

Za našo delegacijo je bil bolj zanimiv tisti del razprave, da bi morali okrepiti organizira-nost v federalnem smislu. Da bi oživel enoten jugoslovanski trg, so bili dani predlogi že v osnovnih materialih da bi v sklopu Zvezne gospodarske zbornice ustanovili nekakšno koordinacijsko telo, v katerem naj bi se interesi izvajalcev in potrošnikov usklajevali.

Že uvodni govor člana pred-sedstva CK ZKJ Dragoslava Markovića je pokazal, da so razmišljanja usmerjena na pravo pot, na pot, kakršno je zastopala tudi naša delegacija. Iskati moramo enotnost jugo-slovanskega tržišča v močnejši

Nadaljevanje na 2. strani

Nadaljevanje s 1. strani
samoupravni organiziranosti in povezanosti. Izhajali smo iz prakse, kakršno imamo v Sloveniji, tako za naftno kot za elektrogospodarstvo ter predlagali, da močnejše gojimo in pospešimo samoupravno organiziranost tudi na nivoju federacije, kjer bi morali imeti zvezo interesne skupnosti za energetiko Jugoslavije.

V materialih bi bili težko napisali kaj posebno novega, ker je vse že v dolgoročnem programu stabilizacije, a naftaši smo pogrešali konkretnije izpeljave tistega, kar se v ne-

programu stabilizacije in nekateri so predlagali njihovo izpeljavo, ki pa smo jo ovrgli.

Šlo je za to, da bi ves sistem v naftnoplinskem gospodarstvu gradili na dohodkovni povezavi med izvajalci in porabniki. Poskušali smo dopovedati, da je to nemogoče, kajti porabniki smo več ali manj vsi in na primer za Petrol bi to pomenilo, da bi moral stopiti v dohodkovne odnose z vsemi temeljnimi in delovnimi organizacijami, ki kupujejo naftne derivate, medtem ko za belo blago sploh ne bi našli subjekta. Močno smo poudarjali samouprav-

predloge k stališčem. Večina razpravljalcev je razlagala problem svoje delovne organizacije, kar v bistvu ni imelo zveze z namenom akcijske konference. Slovenska delegacija je nastopala zelo enotno in nihče od nas se ni spuščal v notranje probleme, ampak smo vsi polemizirali z materiali in stališči ter dali določene amandmane. Stališča smo nekoliko dopolnili, predvsem z amandmani, ki smo jih predlagali Slovenci. In kaj je sploh v njih? Osnovna je ugotovitev, da je realizacija tega dolgoročnega programa že dala nekaj rezultatov, ki pa so še zdaleč premajhni in niso taki kot bi morali biti, pa da je osnovna naloga vseh komunistov kot tudi Zveze komunistov, da pospešijo idejno-politično delo pri realizaciji celotnega programa dolgoročne stabilizacije in posameznih segmentov.

Ena primarnih zadolžitev je naloga vseh komunistov, da se vsi po vrsti trudimo, da bi Jugoslavija imela dovolj energetskih surovin in da bi jih obenem tudi čim bolj racionalno izkoriščali.

Poleg tega smo ugotovili, da je dominantna vloga države tako na celotnem energetskem področju kot na posameznih segmentih pripomogla k določenim negativnim pojavom in k počasnejšemu razvoju celotne energetike. Zato je treba delati in vztrajati na tem, da bi

spremenili družbeno-ekonomske odnose in sicer v tem smislu, da se okrepi samoupravna vloga, ki naj povezuje interese proizvajalca in potrošnika z vidika, da je tudi energetika neke vrste blago. Temu naj se potem podreja vse od cene naprej. V ceni ne bi smela biti vračunana le enostavna, ampak tudi del razširjene reprodukcije itd. Če govorimo o enotnem jugoslovanskem trgu in velikih sistemih, ne gre za tehnično-ekonomske, ampak za tehnično-tehnološke sisteme. V njihovem okviru pa je potrebno stremeti za tem, da jih poenotimo. Omenil sem že, da mora biti osnova za nadaljnji razvoj družbenoekonomskih odnosov višja oblika samoupravne organiziranosti, kar je v stališčih tudi zajeto. Stremimo za tem, da bi povečali domači vir energije — elektro, nuklearne, naftnoplinske, zato je treba dati močnejši poudarek znanstveno-raziskovalnemu delu tako na celotnem energetskem, kot tudi na posameznih področjih.

Na koncu smo se dogovorili, da bodo predsedstvo CK ZKJ, Zveze sveta sindikatov Jugoslavije in Gospodarske zbornice Jugoslavije verificirali stališča in utrdili obveznosti, ki iz tega izhajajo. To se pravi, da bodo te tri družbenopolitične institucije prevzele obveze in začele, vsaka na svojem področju, izvajati svoje naloge.

L. B.

Danes smo najbrž vsi enotnega mišljenja, da je državno regulativo z vsemi škodljivimi posledicami potrebno čimprej opustiti in vpeljati čimprej in čim več poslovanja po ekonomskih zakonitostih. To pa ne bo lahko in bo deetatizacija in krepitev vloge združenega dela na tem področju izjemno zahteven in najbrž tudi dolgotrajen proces.

Pretirano optimistična je v gradivu nakazana smer, da se sedanjí v bistvu administrativni režim zagotavljanja deviznih sredstev za uvoz manjkajočih količin surove nafte, derivatov in zemeljskega plina lahko nadomesti s tesnejšim povezovanjem OZD naftno-plinskega gospodarstva z drugimi OZD — porabnicami tekočih goriv. Gre za prevelik obseg potrebnih sredstev (okoli 1,8 mlrd. UT \$) in za prevelike razlike med možnostmi ustvarjanja konvertibilnih deviz in potrebami po naftnih derivatih v posameznih OZD in za dober del potreb po naftnih derivatih, kjer naslovnika za devizne prispevke ni mogoče pridobiti (vsa široka potrošnja, socialne ustanove, javni promet, itd.), da bi se to moglo organizirati na temelju interesnega povezovanja v obsegu, da bi bil trg z naftnimi derivati in zemeljskim plinom zadovoljivo oskrbljen. Prepričan sem, da je ta problem rešljiv samo v pogojih delovanja deviznega tržišča, na katerem bi lahko OZD naftno-plinskega gospodarstva pridobile potrebna konvertibilna devizna sredstva. Dokler to ni uresničljivo, se bomo najbrž morali spoprijazniti s tem, da bo potrebno v nekem smislu prisilno in organizirano združevati devizna sredstva in tudi določeno usmerjanje razpoložljivih blagovnih virov, da bi zagotavljali enakomerno oskrbo enotnega jugoslovanskega tržišča. Odločno pa zastopam stališče, da mora naftno-plinsko gospodarstvo napraviti mnogo več kot je doslej, da se v povezovanju z ostalim gospodarstvom organizirajo novi posli izvoza blaga in storitev s čim večjim dinarskim plačilom izvoznikom in da se z deviznim iztržkom povečujejo možnosti večjih nabav surove nafte, derivatov in zemeljskega plina za postopno opuščanje prisilnih administrativnih ukrepov.

Iz diskusije L. Blenkuš

kem smislu že dalj časa vleče kot rdeča nit. — Dominantna vloga države na tem področju je prinesla v razvoju dokajšnje število negativnih posledic in skrajni čas je, da izvedemo preobrazbo družbenoekonomskih odnosov ter damo večjo vlogo delavcu proizvajalcu in potrošniku ter tudi upoštevamo, da je v nekem smislu tudi energija blago. To bi na naftnem področju morali speljati, a nihče ne ve, kako. Načela so bila enaka kot v dolgoročnem

no organiziranost, saj je znotraj samoupravnih interesnih skupnosti vedno možno razreševati probleme. Poudarili smo tudi dohodkovno povezanost v naftnoplinskem gospodarstvu izven republiških meja v enotnem jugoslovanskem trgu, kjer naj bi močnejše razvijali tudi raziskovalno dejavnost.

Razpravljalcev je bilo devet-inštirideset, vendar iz naftnoplinskega gospodarstva le štirje in osebno sem močno pogrešal konkretnije razprave in

Brez širitve ni plina ...

To je začaran krog, katerega rešitev že nekaj časa iščejo podpisnice samoupravnega sporazuma o gazifikaciji Slovenije. Njihov izvršni odbor je svojo aprilsko sejo posvetil vprašanju bodoče oskrbe z zemeljskim plinom in ob obravnavi ocene upravičenosti širitve slovenskega plinovodnega omrežja ponovno ugotovil, da Slovenija potrebuje dodatne količine plina, ki pa jih ni sposobna prevzeti brez širitve sistema. Izdelani so programi plinifikacije novih področij, interesantnih glede na energetske potrebe in zbran precejšen del potrebnih investicijskih sredstev, žal pa v Jugoslaviji še vedno ni prišlo do odločitve o viru dodatnih količin plina. Razen sovjetskega je trenutno dosegljiv v doglednem času le še alžirski zemeljski plin, za prevzem prvega kot drugega pa je potrebno dograjevanje oz. usposabljanje obstoječega plinovodnega sistema.

Izvršni odbor apelira na vse pristojne organe, da pospešijo aktivnosti v zvezi s sprejemanjem odločitev o uvedbi alžirskega plina oz. o dodatnih količinah sovjetskega plina, saj je mesec junij s strani alžirskega partnerja postavljen kot rok za končni dogovor o dobavi plina in s strani avstrijskega transporterja kot rok za napoved transporta sovjetskega plina po letu 1986. Zamuda teh rokov lahko privede DO Zemeljski plin v situacijo, ko po letu 1986 Sloveniji ne bo mogla zagotoviti več kot z dolgoročno pogodbo dolgoročnih 750mio m³ plina, kar pa je skoraj za četrtno manj kot je predvidena poraba za letošnje leto.

M. D

Gostinci iščejo možnost za razširitev poslovanja

Ocene strokovnjakov s področja turizma glede predstoječe sezone so zelo ugodne, saj so praktično razprodane že vse kapacitete predvsem gostom s konvertibilnega plačilnega področja. Ugotovljeno je, da prihaja vedno več gostov v Jugoslavijo individualno, predvsem z avtomobili, po ocenah v preteklem letu jih je bilo preko 70 %.

Za našo delovno organizacijo je to pomemben podatek, ob katerem se moramo zamisliti in dobro pripraviti za sezono, da bomo lahko zajeli čim večji del te turistične mase, ki bo v pretežni meri prihajala v Jugoslavijo preko Slovenije.

Ob taki ugotovitvi so se zamislili tudi drugi. Iz prakse je znano, da niso posamezni turistični objekti v glavni sezoni v celoti zasedeni, ker vsi, ki imajo rezervacije iz objektivnih razlogov ne pridejo na počitnikovanje, tisti posamezniki, ki bi pa radi dobili prenočišča oz. penzione jih pa ne morejo dobiti, ker ni primernih informacij.

O možnostih, kako posredovati informacijo o prostih kapacitetah v Jugoslaviji, oz. konkretno na čim večjem področju jadranske obale individualnim gostom, ki prihajajo na dopust brez rezervacije, so razmišljali tudi v jugoslovanski potniški agenciji Atlas v Dubrovniku, oz. v filiali v Ljubljani. Prišli so do zamisli, da bi take informacije lahko nudili gostom po prestopu jugoslovanske meje že v Sloveniji. Ocenili so, da bi bile lokacije ob naših gostinskih obratih, ki obvladujejo slovenski cestni križ, primerne.

Zamisel o organizaciji informativnih centrov je zasnovana na radijski povezavi s centralo v Dubrovniku, kjer bodo dnevno zbirali za širši obalni pas proste kapacitete ter jih posredovali tem informativnim centrom. Na podlagi takih podatkov bodo gostje že tu, npr. na lokaciji našega motela na Lomu, lahko rezervirali in vplačali prenočitve oz. penzione za določen hotel na dalmatinski obali. Gostje pa bodo v

teh informativnih centrih dobili tudi druge informacije.

Že pri prvih razgovorih s predstavniki Atlasa smo ocenili, da je lahko organizacija teh informativnih centrov ob naših ali v naših objektih za nas pozitivna. Predstavniki Atlasa so ocenili, da bo letos zaradi pričakovanega »prebukiranja« obalnih kapacitet na tem področju dokaj možnosti za uspešno delo teh informativnih centrov, zato smo se dogovorili za takojšnjo realizacijo ter sklenili ustrezen dogovor, na podlagi katerega bomo za realizacijo zamisli dali v najem ustrezne prostore v Motelu na Čatežu, v Podlehniku in v Restavraciji Tržič, medtem ko bodo ob Motelu na Lomu in v Restavraciji Tepanje postavili primerne objekte, za kar je akcija za pridobitev dovoljenj že v teku.

Turistična zveza Ljubljana že dalj časa išče primerne lokacije, na katerih bi lahko razdeljevala propagandni material motoriziranim turistom. Na skupnem sestanku, na katerem so sodelovali še predstavniki mestnega sveta in Skupnosti za ceste SRS je bilo dogovorjeno, da bodo lahko v ta namen koristili te informativne centre.

Atlas se je v dogovoru obvezal:

da v informativnih centrih ne bo organiziral menjalniške dejavnosti, ker je ta že organizirana v naših obratih;

da bo pri vseh reklamnih akcijah v Jugoslaviji in inozemstvu, vezanih na te informativne centre, vključil v ustrezni obliki tudi naše obrate. Tu so mišljene predvsem reklamne akcije, ki jih ta agencija nudi preko raznih moto zvez in klubov;

da bo na vseh obratih, kjer bodo organizirani informativni centri, postavil reklamne table;

da bo svoje organizacijske enote obveščal o možnostih dobivanja informacij in nudenja gostinskih storitev v naših gostinskih obratih.

Poleg navedenega pa smo v dogovoru pustili odprta vrata

za skupne naložbe, če bo praksa dokazala, da bodo smotrne in v obojestranskem interesu.

Akcija, za katero smatramo, da je poslovno zanimiva za

obe strani, je stekla, upamo, da bo uresničila naša pričakovanja in opravičila naložbe Atlasa.

S. Matjažič

Za boljšo zaščito

Predstavniki delovne organizacije Trgovina so obiskali v Milanu firmo Silvani, ki proizvaja protipožarne naprave — od mehančnih do kemičnih.

Naprave so fiksirane ali mobilne, različnih dimenzij, služijo pa za gašenje kemično-petrolejskih naprav. Izdelujejo gasilna transportna sredstva in imajo popoln inženiring za pomorsko in avionsko zaščito pred požari, v zadnjem času pa tudi naprave za gašenje požarov v nedostopnih gozdovih.

V delovni organizaciji Trgovina bo potrebno nekatera skladišča preurediti in protipožarno opremiti, saj so zdaj na tem področju precej zaostali. Predvsem gre za skladišče v Zalogu in v Brežicah. Pa tudi drugod nimajo vsega, kar bi bilo potrebno.

Firma Silvani ima sicer v Jugoslaviji svojega zastopnika, to je Velebič v Zagrebu, toda delavci Trgovine so šli kljub temu v Milano, kjer imajo poskusni teren, na katerem so lahko takoj videli delovanje in učinkovitost naprav. Pri ogledu so spoznali, da so na tem področju res zaostali in da obstaja marsikaj, za kar niso niti vedeli. Ena takih reči je naprava za gašenje avtopolnilnic. Poleg tega so našim predstavnikom marsikaj svetovali, pripravili pa bodo tudi predloge za čim boljšo zaščito naših naprav.

Problematika zbiranja in posredovanje podatkov

Poleg ostalih nerešenih vprašanj, ki so posledica premalo skrbno pripravljene reorganizacije 1. 1. 1985, ki ni razrešila niti bistvenih vprašanj, s katerimi se v poslovanju od 1. 1. dalje srečujemo in nam onemogočajo normalno opravljanje komercialnih poslov, prihaja vedno bolj do izraza tudi problem zbiranja in posredovanja podatkov oziroma celotnega evidentiranja poslovnih dogodkov.

Statistično primerljivi so le tisti podatki, ki so enako opredeljeni. To pomeni, da zajemajo npr. enako časovno obdobje in enako število bencinskih servisov (istih), če hočemo npr. primerjati prodajo bencinskih servisov na določenem področju. To pomeni, da podatki o prodaji npr. bencinskih servisov na področju Ljubljane (sedanji TOZD Ljubljana) niso primerljivi s podatki enakega časovnega obdobja lanskega leta za TOZD Trgovino na drobno Ljubljana, ker so v letošnjem letu vključeni tudi posa-

mezni bencinski servisi, ki so bili do 1. 1. 1985 v EDO Istra-benz.

Mnenja smo, da bi nasproti vsem zunanjim inštitucijam in vsem republiškim in zveznim forumom moral nastopati SOZD Petrol kot celota, kar pomeni, da podatkov ne bi več prikazovali ločeno za DO Trgovino in EDO Istra-benz, ampak le skupaj. Le takšni podatki so tudi statistično primerljivi. Prav tako menimo, da bi morali v okviru SOZD Petrol natančno določiti tisto službo, ki je dolžna oziroma pooblaščenca, da podatke posreduje naprej, s tem da morebitne neskladnosti med posameznimi organizacijskimi enotami ta služba tudi predhodno uskladi. Samo na ta način namreč lahko enotno nastopamo navzven, tako da ne posredujemo več enih podatkov za ene namene in popolnoma drugih in neusklajenih podatkov za druge namene in to še na isti forum.

KS

Kaj je dobro obveščanje?

Pogosto se pojavijo razna vprašanja v zvezi z obveščanjem, odgovori nanje pa so dokaj različni. Zato se nam je zdelo v uredništvu najbolj pravilno, da prosimo za odgovore najbolj odgovornega, torej predsednika Republiškega komiteja za informiranje tovariša Marjana Šiftarja.

Kaj je dobro obveščanje?

Jasen odgovor na vprašanje, kaj je obveščanje, nam daje že ustava, pa zakon o združenem delu ter drugi normativni in politični dokumenti. Kaj naj bi bilo dobro obveščanje, je pa vprašanje, ki terja opredeljevanje odgovora za vsak primer posebej, ob vsakodnevni praksi graditve uresničevanja sistema javnega obveščanja oziroma izvajanja obveščanja. Pri tem moramo izhajati iz ustavno opredeljene vloge in pomena obveščanja, kot enega izmed temeljnih pogojev za uresničevanje samoupravnega položaja delovnega človeka v njegovem temeljnem samoupravnem delovnem okolju kot tudi v širših samoupravnih in družbenopolitičnih skupnostih.

Ocenjevanje, kaj je dobro ali slabo obveščanje, je vprašanje, ki ga je treba v vsakem konkretnem primeru obravnavati tako, da izhajamo iz temeljnih ustavnih in političnih izhodišč, iz konkretno opredeljenih vsebinskih zasnov posameznih glasil oziroma s konkretne problematike, ki obstaja v posameznem okolju in jo moramo obravnavati na najprimernejši in najkvalitetnejši način.

S teh izhodišč moramo obravnavati, kako potekajo procesi obveščanja v posameznih OZD, v kolikšni meri prispeva npr. glasilo kolektiva k temu, da se razvijajo, krepijo, poglobljajo samoupravni družbeno-ekonomski odnosi v tem okolju, v kolikšni meri predstavlja časopis v konkretni organizaciji subjektivno silo, v kolikšni meri mobilizira, usmerja, afirmira pozitivne dosežke v ožjem okolju, v kolikšni meri povezuje dogajanja v ožjem okolju s širšimi okolji in v kolikšni meri v skladu s svojo temeljno vlogo prispeva h kritičnemu, afirmativnemu obravnavanju posameznih problemov. Ne potrebujemo lakiranja in skrivanja problemov, niti kritizerskega, politikantskega, tendencioznega, bombastičnega obveščanja.

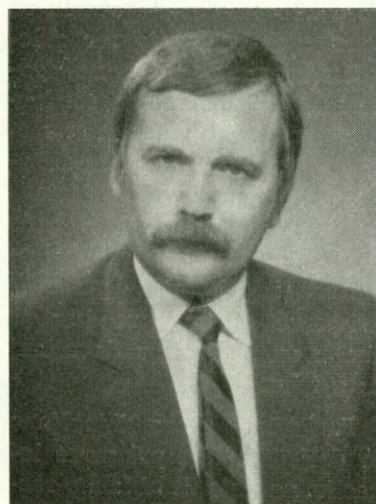
V več primerih smo že ugotavljali, kolikšna je odgovornost za stanje v tem delu samoupravnega življenja v posameznih kolektivih na podlagi zakona o združenem delu. Ali še konkretnije povedano, vemo, da zakon o združenem delu izrecno omenja kot enega možnih razlogov za sprejem in izvedbo ukrepov začasnega varstva tudi neizvajanje določil o obveščanju. Do zdaj smo že v konkretnih primerih ugotavljali odgovornost strokovnih služb ali poslovnih delavcev za neizvajanje ali slabo izvajanje določil zakona o združenem delu o obveščanju. Če govoriva o glasilih v OZD, mislim, da niso le izredno pomembna, marsikje so že prerasla tovarniške plotove, pomembna pa so tudi za OZD, ki imajo temeljne organizacije po vsej državi, ali celo preko njenih meja, saj so tam pomemben integrativni faktor v samoupravnem, proizvodnem, poslovnem pomenu.

Na drugi strani pa ne bi smeli pristajati na to, da se obveščanje v OZD zožuje zgolj na časopis, ki ima sicer pomembno vlogo, vendar ne more objektivno nadomestiti vseh drugih oblik obveščanja in komunikacije znotraj samoupravnega življenja. Ne more nadomestiti zbora delavcev, sindikalnih skupin, ampak skupaj z njimi predstavlja komplementarno celoto.

Kaj pa naj bi obravnavali na zborskih delavcev?

Tisto, kar zborski delavci morajo obravnavati, vendar ni najbolj pomembno, »kaj«, ampak »kako« obravnavajo. Moral bi poudariti razsežnosti ob pripravah na zaključne račune. Razsežnosti, ki jih v zvezi z razpravami o zaključnem računu poudarjamo in pridejo do izraza v razpravah o zaključnem računu, bi morale biti mnogo bolj in stalno prisotne skozi vse leto. Ne zgolj obravnava iz ozkih, strokovno ko-

rektnih knjigovodskih vidikov poslovnih rezultatov, ampak z vidika kvalitete gospodarjenja in poslovnih rezultatov, a ne le z vidika primerjav doseženih rezultatov tekočega leta s prejšnjim letom, ampak tudi v okviru panoge, občine, republike in države kot celote in tudi mednarodnih razsežnosti. V tem okviru ne bi smeli le pozitivistično ugotavljati dosežnega, ampak analitično poglobljeno ugotavljati vzroke za stanje in se vprašati, kaj bi bilo potrebno storiti, da bi ga spremenili. Tako bi morali ravnati, če se pogovarjamo o konkretnih proizvodnih rezultatih ali o stopnji razvitosti in kvaliteti samoupravnih odnosov, o delegatskih odnosih, o problemih v

zvezi z osebnimi dohodki ali izgubami, pa še o čem drugem. Ta najširši vidik bi moral tudi skozi časopise, ki pa naj ne bi samo odslikovali razprav na zborskih delavcev, ampak spodbujali razprave, dajali ustrezne podlage za razprave na zborskih delavcev in tudi informacije in osnove za pogled v širše razsežnosti in odigrali mobilizacijsko vlogo. To pa pomeni lahko tudi plavati proti toku.

Kaj je manj škodljivo, slaba informacija ali nobena informacija?

Če bi postavili vprašanje v praksi kot eno izhodiščnih dilem, bi morali reči, da ni ne ena ne druga pravo izhodišče in bi se morali obojemu izogibati. Delovni človek kot proizvajalec in upravljalet potrebuje informacije, da dosega planirane proizvodne rezultate in uveljavlja svoj družbeno-ekonomski položaj. Toda včasih je celo bolje, da informacije ni, kot da je slaba. Posledica tega pa je vprašanje odgovornosti, zakaj ni potrebne informacije in zakaj je slaba. Mnogi primeri potrjujejo, da pomanjkanje

informacij ne prispeva k reševanju problemov, da ustvarja samo prazen prostor, ki objektivno omogoča še večje špekulacije in zamegljevanje problemov, še večje možne manipulacije in druge negativne pojave in povzroča večjo politično, moralno in še drugačno škodo.

Zato je moj odgovor, da nam ne eno ne drugo ne sme biti sprejemljivo, pa naj gre za temeljno raven naše samoupravne politične organiziranosti ali za širše vidike naše organiziranosti.

Kaj spada med poslovne skrivnosti, ki naj jih ne bi objavljali, o čem naj bi bili delavci obveščeni in o čem ne?

Ponekod res zapirajo informacije, vendar smo pri obravnavi takih pojavov prepogosto presplošni, čeprav bi morali biti konkretni, pa naj gre za pojave v OZD, v občini, republiki ali federaciji. Zgolj konkretna obravnava bo mogla pripeljati do ustrezne rešitve v konkretnem primeru in bo predstavljala prispevek k odpravljanju tovrstnih pojavov tudi širše. Samo govorjenje o zaprtosti, o skrivanju informacij, o nedostopnosti informacij brez konkretizacije je lahko tudi zelo kontraproduktivno. Če ne pokažemo na konkretne primere oziroma če konkretnih pojavov in vzrokov za posamezne primere ne analiziramo in tudi ne potegnemo konkretnih konsekvenc.

V zvezi s poslovno tajnostjo je pa zanimivo, da smo se s tem vprašanjem srečevali v vseh dosedanjih razpravah o zakonu o javnem obveščanju. Mislim, da gre za dva vidika, za dve razsežnosti tega problema. Prvič za njeno normativno opredelitev. Zakonske osnove zakona o združenem delu so tukaj jasne. Drugo je vprašanje nadaljnega konkretnega normativnega razčlenjevanja teh osnov v samoupravnih splošnih aktih OZD v skladu s potrebnimi in posebnostmi v tem konkretnem okolju. Že na tej točki se srečujemo s problemom, ki ni značilen le za ta segment samoupravnega prava, da se namreč prehitro zadovoljimo s prepisovanjem zakonskih določb ali pa z zelo slabim, nedomišljenim, podrobnejšim razčlenjevanjem zakonskih osnov. Pa še tretji vidik obstaja. Teh stvari nimamo urejenih s samoupravnimi splošnimi akti.

Slednje je najhujše in omogoča največje možne probleme pri uporabi instituta poslovne tajnosti.

Drugi vidik, ki sem ga omenil v zvezi z razpravami o zakonu o javnem obveščanju, je spoštovanje dogovorjenega, z zakonom in samoupravnimi splošnimi akti predpisanega. Mislim, da morajo tako sindikalne organizacije kot samoupravni organi paziti, da posledno spoštujejo zapisana določila. Posebej je treba poudariti, da mora biti temeljna usmeritev restriktivni pristop, da imamo tako urejeno s samoupravnimi akti in da v praksi tako delamo, da označujemo za poslovno tajnost res tisto, kar to zasluži. Zelo jasno moramo zaostrovati vprašanje odgovornosti v dvojnem pomenu. Prvič, odgovornost za označevanje materiala za poslovno tajnost z vidika skladnosti z zakonom in z akti, ki to materijo urejajo in tudi z vidika vsebine, ali je upravičeno, da nekaj označujemo za poslovno tajnost. Drugič,

z vidika spoštovanja pravil igre glede uporabe zadev, ki so označene kot poslovna tajnost. Sicer pa bi moralo biti v zvezi s poslovnimi tajnostmi temeljno izhodišče dejstvo, da praktično ne bi bilo stvari, ki zadeva OZD in njene delavce, s katerimi ne bi bili v taki ali drugačni obliki seznanjeni. V posameznih primerih je interes OZD, občine, republike, države, da iz poslovnih razlogov ne obeša vsake stvari na veliki zvon. Vendar bi moral biti delavec o vsem dogajanju na tak ali drugačen način sproti obveščen.

Vprašanje sem postavila v zvezi z glasilom, ne na splošno, kajti glasilo berejo tudi izven OZD. Zato je nekatere stvari le treba »ohraniti zase«.

Tudi glasilo OZD je dolžno spoštovati pravila igre, ki pa morajo biti urejena s samoupravnimi akti. Če je zadeva označena z »zaupno«, je treba s

tem materialom ravnati v skladu s pravili, ki so opredeljena z zakonom ali z drugimi akti glede uporabe teh informacij. V skupščini je bilo več kritičnih razprav o označevanju določenih informacij s takimi oznakami.

Kdo pa določi, če je posamezna informacija zaupna ali ne?

Izhodišče bi moralo biti, da so praviloma vse informacije dostopne najširšemu krogu, kajti to vprašanje je impliciralo veliko nevarnost, da bi nekdo določal, kakšna je katera informacija. Jasno je treba opredeliti potrebne pogoje, možnosti in postopke, da se podatki izjemoma lahko označijo z ustrezno stopnjo zaupnosti. Narobe pa bi bilo, če bi postavljali kot izhodišče, da je nekje nek organ, urednik, poslovodni delavec ali strokovna služba, ki določa, kaj je in kaj ni za samoupravljalce. To je uzurpacija.

Govorimo o povratnih informacijah. V glasilu bi bile to informacije, ki jih pošiljajo delavci.

Tudi Glasilo ima tudi v tem procesu pomembno vlogo, ne more pa biti edino, ki bi naj zagotavljalo to povratno informiranje. Tudi vloga posameznega glasila se ne bi mogla zreducirati zgolj na vlogo poštnega predala, v katerega se dajejo povratne informacije. Uredništvo nekega časopisa svoje funkcije tudi pri povratnem informiranju ne izčrpa iz svoje odgovornosti v sistemu obveščanja samo s tem, da vse, kar prihaja na njegov naslov, objavlja. Ker pozna probleme povratnih informacij, ki jih dobiva, lahko sproži različne pobude v okviru svojega okolja. To je bistvo tistega, čemur pravimo, da je novinar družbenopolitičen delavec. Ne zgolj poštar, ne zgolj prenašalec informacij, ampak aktiven član v tem samoupravnem organiziranem sistemu obveščanja v OZD in tudi širše.

J. K.

Iz delovne organizacije

ISTRA - BENZ

V LOKVI STA DVA BENCINSKA SERVISA

Na koncu Lokve, le nekaj kilometrov od Lipice, stojita dva bencinska servisa, od katerih ima eden napis Petrol, drugi pa Istra-benz, vendar sta od letošnjega januarja pod »isto streho«, to se pravi, pri Istra-benzu. Fantje so bili vedno v dobrih medsebojnih odnosih in tako je ostalo tudi zdaj, ko delajo v isti delovni organizaciji. Način poslovanja, ki se je prej močno razlikoval, se je za nekdanje Trgovince nekoliko spremenil, vendar ne popolnoma.

V čem so razlike, pa naj povedo fantje kar sami.

Naše osnovno delo se ni spremenilo, še vedno opravljamo iste naloge, kot smo jih do letošnjega januarja. Večina naših kupcev prihaja iz Italije in če se ustavi dnevno po deset domačinov, je že kar precej. Število Italijanov pa je odvisno od samopostrežne trgovine s hrano, ki je v naši bližini. To se sliši čudno, a je res. Kajti če imajo v trgovini kaj takega,

kar kupce privlači, potem jih pride zelo veliko, nazaj grede pa natočijo še bencin. Kadar pa samopostrežna trgovina zanje ni zanimiva, pridejo po bencin na sosednji servis, ker jim je bliže. S temi vozniki imam zelo malo dela, saj prav v naglici vzamejo tisto, kar potrebujejo in nimajo niti toliko časa, da bi jim očistili šipe.

Tudi med prazniki pride veliko Italijanov, ob nedeljah pa ne delamo vedno, ker se izmenjavamo s tovariši, ki so na drugi strani ceste.

Seveda pa popolnoma brez sprememb ni šlo. Opazimo jih pri administrativnem delu, ki je v Istra-benzu zelo enostavno, vendar povezano z več pisarjenja. Tudi blagajn ne uporabljajo, a mi smo jo lahko obdržali in to nam je všeč, saj je z njeno pomočjo narejen obračun v desetih minutah. Formularje »naročilnice — dobavnice« so nam sprva odvzeli, zdaj pa so nam jih tudi vrnili. Pa še neka razlika je med delom v Istra-benzu in Trgovini. Pri Istra-benzu ima poslovodja dokaj proste roke in je organi-

zacija dela prepuščena njemu samemu. V Trgovini pa se skupno odločijo za način dela in potem morajo povsod postopati na enak način. Bone, na primer, morajo pošiljati s servisa redno vsak dan, medtem ko jih zadržimo zdaj lahko tudi po ves teden. In v Istra-benzu se manj zanimajo za prodajo blaga dodatne ponudbe.

Na bencinskem servisu, ki že od zmeraj nosi naziv Istra-benz, me je sprejela diskretna glasba po zvočniku, ki je nameščen na zunanji strani kioska. Prodajalec, zgovoren možakar z brki, pa se ni prav nič namrgodil, ko je izvedel, da prihajam iz Ljubljane in da bodo njegove besede objavljene v glasilu, ki se imenuje Petrol. Najprej je stekla beseda o avtoplinu, ki so ga še pred dobrim letom prodali izredno velike količine, seveda Italijanom. Toda zdaj so uvedli v sosednji državi takso za to gorivo, zato se ga ne splača več kupovati in namesto 20 tisoč litrov, kolikor so ga včasih prodali v enem samem dnevu, ga prodajo zdaj komaj po 300 litrov. Naši vozniki niso kazali zanj nikdar posebnega zanimanja, ker raje kupujejo jeklenke in gorivo prelivajo, saj na tak način precej prihranijo. V jeklenkah je po 60 dinarjev, če pa ga kupijo na servisu, plačajo za liter 95 dinarjev. Sicer pa

so cene v državi zelo različne in pri Istra-benzu so menda me višjimi.

Ne morejo pa se pritožiti nad prodajo bencina, kajti letos je cena za Italijane izredno ugodna, tako da so nekateri prihajali po večkrat na dan, doma pa iztakali gorivo v posode.

Zelo malo dela imajo s prodajo blaga dodatne izbire, kateremu ne posvečajo posebne pozornosti. Menda zato, ker so njihovi prostori premajhni, da bi šlo vanje veliko artiklov. Zato tudi registrskih blagajn ne uporabljajo.

Imajo pa tekmovanje med posameznimi bencinskimi servisi, pri čemer je pomembna postrežba, čistoča, ureditev okolice.

Še enkrat o bodeči neži

Ko smo prejšnji mesec dobili v uredništvo »bodečo nežo« in pripis iz DO Trgovina, smo se dogovorili, da bom obiskala nekaj bencinskih servisov te delovne organizacije, da se bom na nekaterih predstavila, na drugih pa da bom kot slučajna potnica napeljala pogovor na »nežo«. Nihče od prodajalcev me ni zavrnil, nihče nahrulil, ampak so bili vsi pripravljeni za pogovor, tako da mi je bilo ponekod žal, da sem jih na nek način »vodila za nos«. Zlasti v Slovenski Bistrici so bili fantje tako prijazni in ustrežljivi, da sem imela dobesedno slabo vest. Toda izvedela sem najbrž njihovo najbolj resnično mnenje, prav nič polakirano za časopis. To pa je bil tudi namen mojih obiskov.

In kaj sem izvedela?

VIPAVA

Na vprašanje, kako so sprejeli »bodečo nežo«, so odgovorili, da so jo pač morali sprejeti in da je vsak »po malem« pripomogel, da jim jo je TV podelila. Najpogosteje jim očitajo, da so manometri stalno pokvarjeni, vendar to ni njihova krivda, saj so jih že v letošnjem letu kar trikrat zamenjali. Pa da ne brišejo šip. In zakaj ne? »Več kot toliko ne moremo (delati), če je veliko prometa, ni časa«. Ampak zdaj ni vedno tako veliko prometa — »To je res, potem pa počasi tako pride...«

Najbrž res tako pride, kajti med pogovorom ni bilo na servisu nobenega avtomobila, razen mojega, ki je imel šipe vse prej kot čiste?!

TRZIČ

Prodajalec je bil pravzaprav zelo ljubezniv, ob misli na »nagrado« pa dokaj odrezav — »Naj jo kar v Ljubljano vzamejo!« Tudi na tem servisu ne čistijo vetrobranskih stekel in vozniki so se pritoževali, da s servisa ne morejo telefonirati. Toda telefon so že namestili, glede čiščenja stekel pa »v teh letih sem si nakopal tako revmo, da pozimi res ne bom delal z mrzlo vodo«.

Pa tudi v začetku aprila ne!

TEPANJE

Prodajalec ni bil pretirano navdušen nad oceno, ki jo je dala ljubljanska televizija, zlasti ga je motilo dejstvo, da so »kar poprek ocenili, namesto da bi jasno pokazali tiste, ki slabo delajo«. Seveda brišejo vetrobranska stekla, a le takrat, kadar ni veliko strank — »Če bi jih čistili tedaj, ko je pred črpalko cela vrsta avtomobilov, bi nam hitro prisodili bodečo nežo zato, ker pustimo kupce čakati«.

Seveda, tudi z manometri so problemi, a ne zato, ker bi prodajalci ne hoteli meriti zraka, temveč zato, ker se tako hitro pokvari. Sicer pa so bencinski servisi njihove temeljne organizacije že dobili novo okrožnico z navodili za delo in opozorili, poleg tega so imeli tudi razne sestanke, na katerih so opozorili in spodbudili prodajalce k bolj vestnemu opravljanju delovnih nalog.

Jaz pa nisem bila kupec!

OTOČEC

»Samo nas gledajo, vsega smo mi krivi, pa ni tako. Kar pogledajte, kakšen je manometer, že od daleč lahko vidite, da je neuporaben. Kako naj z njim polnimo gume! Seveda smo se tudi mi spremenili, nekoč smo vsakemu avtu očistili vetrobranska stekla, pregledali gume, zamenjali olje. Saj opravimo te naloge tudi zdaj, a bolj poredko. Kupci so se namreč prav tako spremenili in vsi samo hitijo. Marsikdo se hoče odpeljati z napolnjenim rezervoarjem, ko se še niti dobro ustavil ni pred črpalko,« je skoraj ogorčeno pripovedoval prodajalec, ki v tistem trenutku slučajno ni imel dela.

A ker nisem potrebovala bencina, nisem mogla pričakovati, da se bo ozrl proti mojemu avtu in njegovemu vetrobranskemu steklu.

AJDOVŠČINA

Zakaj ste dobili bodečo nežo?

Odgovor je bil tak kot na marsikaterem drugem bencinskem servisu — »Pravijo, da zaradi telefona in brisanja šip.

Ampak za telefon bi morala poskrbeti pošta in ga namestiti izven našega kioska. Od nas ljudje ne morejo telefonirati, ker je v istem prostoru blagajna, mi pa ne moremo stati ob vozniku in ga kontrolirati. Prav tako lahko kliče kamorkoli, celo izven države, čeprav pravi, da bo poklical v najbližji kraj in tudi plača najmanjši znesek. Kdo bo pa pokrival razlike?

Šip pa ne brišemo, ker imamo veliko prometa in se vozniki, ki čakajo, razburjajo, če se s posameznim avtomobilom predolgo ukvarjamo.«

Toda skozi moje vetrobransko steklo je bil ob odhodu s tega servisa pogled veliko prijaznejši in jasnejši.

ŠENTRUPERT

Ob misli na bodečo nežo je bil prodajalec silno odločen — »Rad bi govoril s predsednikom komisije, kako to delijo. Vse ocenijo enako. Krivi so pa seveda najnižji. Ampak moja dolžnost je, da javim na upravo, da manometer ne dela, več pa sam res ne morem. Šipe čistimo, a ne pozimi, pri -25°C .«

Kaj pa sredi aprila?

SLOVENSKA BISTRICA

»Ljudje so zelo različni in vsak drugače reagira na okolico, tako prodajalci kot kupci. Očitki padajo, da ne brišemo vetrobranskih stekel. Toda kadar je veliko strank, jih niti ne moremo. Potem se pritožujejo, da ne morejo telefonirati s servisa. Toda telefon je v istem prostoru kot denar in če človeka ne poznaš, ga ne moreš pustiti samega v prostoru z nekaj milijoni. Prav tako pa ne moreš stati ob njem in poslušati njegovega pogovora. Ampak ljudje pač nočejo čakati na pošti in pridejo raje na Petrol.« Take so strnjene misli enega od prodajalcev.

DRNOVO

Ta bencinski servis nosi ime Trgovina z naftnimi derivati šele od letošnjega januarja in prodajalec je dejal, da so za tisto kar je bilo po prvem januarju narobe, krivi tudi oni, za ostalo pa ne. Tudi on je prepričan, da so ljudje zelo različni in da se nekateri prodajalci zato pač več, drugi manj posvečajo strankam, nikakor pa da

ne bi smeli vseh prodajalcev, in ne vseh servisov tlačiti v isti koš. Ocenjevalci pa so enostavno kritizirali vso postrežbo. Res pa so nekatere stvari potrebne kritike in bi jih morali spremeniti ali dopolniti — »Jaz sem trinast let tukaj, in ves čas že čakamo na telefonski priključek. Včasih ostane kakšen voznik sredi ceste brez pomoči in prezeba po tri, štiri ure, da pričaka »pomoč — informacije«. Če bi imeli telefon, bi lahko marsikoga rešili iz zadrege.«

CRNUČE

Najbrž res ni vse vedno tako kot bi moralo biti, a prodajalec meni, da naj »kar oni vzamejo bodečo nežo«. In kdo so tisti »oni«, vodstvo delovne organizacije? »Tudi. To ni prišlo kar naenkrat, počasi se nabira, potem pa počí.« Razmišljanje sicer prijaznega prodajalca je bilo zelo kratko in ga razumemo lahko najbrž na več načinov...

LJUBLJANA

»Ni nam bilo v ponos, toda tudi presenečeni nismo bili, kajti zares smo že pozabili na lep in prijazen odnos do naših kupcev. Moram reči, da to ni prišlo kar čez noč, ampak se je nabiralo že nekaj let. In kje so vzroki? Začelo se je pri povečevanju prometa na bencinskih servisih, pospeševanju prodaje blaga dodatne ponudbe, povečani administraciji na servisih, pri kolonah kupcev, ki so nastajale iz strahu pred pomanjkanjem goriva in pogostih podražitev, potem so prišli bencinski boni, pomanjkanje kadera in nazadnje pomanjkljivost pri nagrajevanju po delu. To so bistveni vzroki, da je naša, nekoč tako cenjena, kulturna postrežba tako zelo opesala. Pri vsem tem pa moram omeniti še dotrajano opremo za razne usluge. Torej te »bodeče neže« nismo zaslužili samo prodajalci. Kljub temu pa smo sedaj vsi za to, da bi izboljšali odnos do kupcev in polepšali okolje naših servisov. Marsikateri kupec se sprašuje, »kje so tiste cvetlice, ki so včasih bile«, ko so krasile naše servise in tudi Slovenijo. Vsi smo jih občudovali, najbolj pa turisti. Sprašujem se, kdo je odgovoren, da na naših servisih ne obnavljamo okrasnega grmičja in nasadov vrtnic. Res smo bili prisiljeni povsod zmanjšati stroške in prispevati delež k

stabilizaciji, toda tu smo naredili napako; narava je naše življenje, dobro počutje in ponos.

Zdaj torej ne smemo oklevati, vsi moramo narediti vse, da vrnemo Petrolu ugled, kakršnega je užival ped nekaj leti in prepričan sem, da s trdno voljo in vestnim delom lahko prese- netimo tudi tiste, ki tega ne verjamejo.

Tako je zapisal in tudi pod- pisal Jože Sevšek, poslovodja bencinskega servisa na Titovi cesti in prav zato, ker je mne- nje napisal, ga podpisujemo in ne naštevamo med izjavami de- lavcev z drugih servisov.

P. S.

Brez dvoma je res tako, kot so povedali prodajalci. Marsi- kaj na bencinskih servisih ni tako kot bi moralo biti in če- prav kažejo vsi samo na pro- dajalce, niso vsega sami krivi. Poleg tega niso le med posa- meznimi bencinskimi servisi, ampak tudi med samimi de- lavci velike razlike. Zato ne bi smeli niti pri hvali niti pri graji vseh metati v isti koš. V prvem primeru bodo nedelavni rekli — kaj se bom trudil, saj me tudi brez tega hvalijo. V drugem pa bodo zavzeti pomi- slili — le čemu? Saj nihče ne opazi moje pridnosti!

Zelo redki pa bodo pomislili na to, da ne delajo le za hvalo ali grajo, temveč da lahko dob- ro delo prinese človeku zado- voljstvo. Vse preveč gledamo na vsako stvar skozi dinar. In ker je današnji svet pač tak in ga v tem pogledu ne bomo spre- menili, bi se mu morali prilago- diti. Vodstvo delovne organiza- cije razmišlja o ocenjevanju de- la na bencinskih servisih (morda ne bi bilo povsem zgrešeno, če bi storilo tudi drugod), a uvesti bi ga moralo že zdavnaj in če pravimo — vsakemu toli- ko, kolikor je naredil, bi mora- li boljši delavci občutiti »v ku- verti« svojo pridnost.

Res pa je tudi, da še zdaleč niso vsega krivi ali za vse za- služni samo prodajalci. Če bi bili, potem ne bi potrebovali nikogar »nad seboj«. Ko člo- vek obišče posamezne bencinske servise, mu je hitro jasno, koli- ko zagret je poslovodja in če roma po temeljnih organizaci- jah, kmalu opazi, kje »se čuti roka« oziroma kje (ne)delajo, kakor hočejo. Ampak tudi tozdi niso samostojni!

Namesto da prodajalec med natakanjem bencina mrko gle-

da v svet, bi lahko vprašal voz- nika, kako je z oljem, ali z zračnicami (niso vse merilne naprave vedno pokvarjene), mu ponudil kaj iz blaga dodatne ponudbe, pa vsaj takrat, ko ni veliko prometa, očistil vetro- bransko steklo; nekdo bi moral prevzeti skrb za zelenice, ki so bile nekoč v ponos, pa tudi za čistočo tal okrog črpalk, saj vedno in povsod se ne pripe- ljejo traktorji naravnost s po- lja.

Predvsem pa bi se morali navaditi na prijazen »dober dan« in »nasvidenje«.

Vem, lažje je govoriti in podučevati kot delati, zato b o m o morali v s i resneje po- prijeti, pa čeprav to komu mor- da ne bo všeč.

Nekdo s terena je rekel, naj bodočo nežo kar v Ljubljani prevzamejo, tu pa je nekdo od- vrnil, da bodo nežo že prevzeli, da pa vseh vetrobranskih ste- kel ne morejo obrisati.

Je razlaga potrebna?

J. Kušar

SODELOVANJE JUGOSLAVIJE IN MADŽARSKE PRI RAZISKAVAH

V novosadskem Nafta-gasu so podpisali protokol o sodelo- vanju Jugoslavije in Madžarske pri raziskavah nafte in plina, nuklearnih surovin, geotermal- nih vod in geofizike.

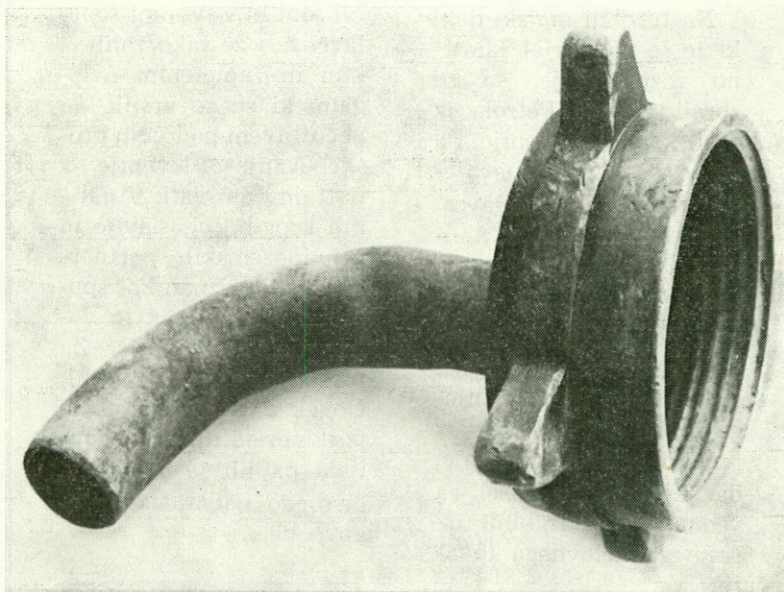
Sodelovanje med državama se bo posebno odražalo prav v Nafta-gasu, saj ta delovna or- ganizacija izkorišča naftno po- lje Kelebija skupaj z Madžari. Poleg tega redno izmenjuje iz- kušnje s področja raziskave in proizvodnje nafte.

Ob podpisu protokola so se tudi dogovorili, da bodo leta 1987 skupaj praznovali 30-let- nico sodelovanja Madžarske in Jugoslavije na področju geolo- gije.

PREDELAVA V SKOPSKI RAFINERIJI

Lani so v Rafineriji Skopje predelali 1,219.649 ton nafte ter pridobili iz nje 14,5 % motor- nega bencina, 32 % dieselskega goriva, 7,5 % primarnega bencina, 36 % mazuta, 1,5 % butan-propana in manjše koli- čine drugih proizvodov, npr. specialnega bencina, kurilnega olja EL.

Veste kaj je to?

Iz TOZD Trgovina Maribor so poslali fotografijo in pri- pis, naj jo objavimo v našem časopisu pod naslovom Uganite, kaj predstavlja in za kaj se uporablja. Za izžrebane reševal- ce pa so pripravili dve nagradi — 5 litrov super bencina in 5 litrov plinskega olja.

Veselo na delo!

Koliko derivatov so prodale ...

INA — Trgovina	3,417.000 ton
Jugopetrol Beograd	2,772.000 din
Energopetrol Sarajevo	1,367.000 ton
NAP Novi Sad	1,343.000 ton
Petrol Ljubljana	1,315.000 ton
Makpetrol Skopje	1,153.000 ton
Jugopetrol Kotor	374.000 ton
Istra-benz Koper	273.000 ton

Je to črna gradnja?

Občina Moste naj bi prvega maja predala SIZ za ceste traso za novo Zaloško cesto in SIZ naj bi začel takoj gradi- ti. Toda na poti je še vedno ovira, ki se ji pravi Olma.

V glasilu smo že pisali o tem, da je njena nova proiz- vodna hala postavljena, da bi se lahko vanjo vselili, vendar tega ne morejo storiti, ker nimajo niti lokacijskega, niti gradbenega dovoljenja in tudi tehnični pregled bo potre- bno še enkrat opraviti. Vse to pomeni, da je Olma takore- koč črnograditelj, če je zidala brez dovoljenj. Vendar ni tako. Soglasja so bila izdana, vendar jih je občina po- tegnila nazaj, ker se je ena od Olminih sosed pritožila, da je niso vprašali za dovoljenje za gradnjo novega objekta.

Postopek so morali začeti znova in zaenkrat so po- novno dobili lokacijsko dovoljenje. Šele po preteku dolo- čenega roka bo ponovno izdano gradbeno dovoljenje in po ponovnem preteku določenega roka bo opravljen nov teh- nični pregled in potem bodo lahko priključili tudi elektri- ko, brez katere ne morejo delati, elektriki se pa pri njih niti ne pojavijo, dokler niso vsi dokumenti v redu.

Jara kača, bi kdo rekel, dvojna jara kača bo rekel dru- gi, ko bo izvedel, da potrebuje potem Olma še dva meseca, da bo preselila svoje imetje iz starega poslopja v novo. Toda cesto naj bi začeli graditi takoj ... SIZ velja menda za toč- nega izvajalca, tokrat pa bo njegovo dobro ime po zaslugi drugih nekoliko okrnjeno. Vendar Olme ne zadeva nobena krivda.

V slovo

Na turobni majski dan, ki je še poudarjal žalostno razpoloženje, so se zbrali delavci Petrola iz vseh krajev Slovenije, da so se poslovili od svojega starega sodelavca, **MILANA SEMENIČA**.

Vsi so vedeli, da baje trd, a brezizgleden boj z zahrbtno boleznijo, da pešajo njegove življenjske moči, da bo ugasnilo njegovo življenje. Pa vendar je bilo boleče spoznanje, da je resnično odšel za vedno, da so izgubili izjemnega delovnega tovariša.

Že leta 1948 se je predal naftni stroki in ji ostal zvest vse do svojega slovesa od življenja. Več kot tri desetletja je bil med najodgovornejšimi poslovnimi delavci in po vsej domovini, pa tudi v zamejstvu užival sloves uspešnega komercialnega direktorja, direktorja in poslovodnega delavca. S sebi lastno mirnostjo in

izostrenim občutkom za izbor najboljše rešitve je bil sam in s svojimi sodelavci kos že tako zahtevnim in zapletenim nalogam, ki so se vrstile na občutljivem področju preskrbovanja Slovenije z naftnimi derivati. V naftnih krogih Jugoslavije in pri inozemskih partnerjih je bil priznan kot sposoben strokovnjak in dober delovni tovariš. Za vse sodelavce je bil velik človek, zato so se še težje poslovili od njega, spremljala pa jih je odločitev, da bodo nadaljevali njegovo delo.

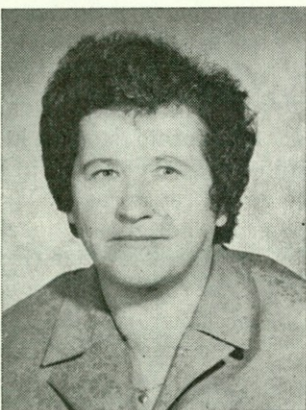
V slovo

V zadnjih februarskih dneh, ko se je že čutil dihljivo pomladi, smo se na pokopališču pri Juriju poslovili od dolgoletne sodelavke **Emilije GOMBOC**, snažilke na bencinskem servisu v Rogašovcih.

Med nami je bila polnih 15 let in svoje naloge je opravljala vestno ter marljivo. Posebno skrb je posvečala okolici servisa, ki je bil vedno okrožen z negovanimi rožami, njihovo lepoto pa je občudoval marsikateri potnik, ki se je ustavil pri nas. Sodelavci smo jo poznali kot prijazno, nasmejano delavko, ki je bila vedno

pripravljena pomagati z dejanjem ali vsaj s topla besedo. Še tedaj, ko je težka bolezen načela njeno zdravje, je ostala nespremenjena in skrivala bolezen vse do odhoda v bolnišnico.

Sodelavci

Zahvala

Ob smrti mojega očeta Ivana SILVESTRA se za izkazano pozornost in izrečena sožalja zahvaljujem delavcem DSSS SOZD.

Vladimir Silvester

Zahvala

Ob smrti mojega očeta Adolfa LAUKA se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem za darovano cvetje, izraženo soželje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

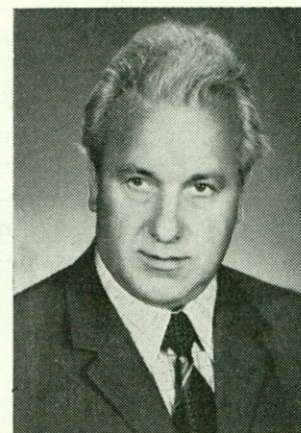
Franc Lauko

V spomin

Delavci instalacije Rače so se poslovili od svojega sodelavca **MIRKA ŠTEKARJA**, skromnega in dobrega delovnega tovariša, ki je bil vedno pripravljen priti na delovno mesto, kadar je bilo potrebno, podnevi ali ponoči, ob delavnikih, nedeljah ali praznikih in je vedno zavzeto izpolnjeval zaupane mu naloge. Vedno je bil vedrega obraza in nasmejan in nikdar niti z besedo omenil, da je bolan, da trpi, da prenaša velike težave.

Sodelavci bodo pogrešali njegovo prijetno be-

sedo in nasvet, pa pomoč, stozilo se jim bo tudi po njegovem prijetnem glasu, s katerim jim je tako rad zapel v prijetni družbi, in jih razveseljeval.

Zahvala

Ob boleži izgubi draga ga moža **Jožeta VODEBA** se kolektivu TOZD Trgovina Celje najtopleje zahvaljujem za izrečena sožalja, darovani venec in denarno pomoč.

Vsem, ki ste v najtežjih trenutkih z mano sočustvovali in me tolažili ter spremili mojega moža na zadnjo pot, najlepša hvala.

Žalujocha
vaša upokojenka
Marija Vodeb

Razgovori o poslovnem sodelovanju

Iraški ambasador je s svojimi sodelavci obiskal SOZD INA v Zagrebu, kjer so se pogovarjali o sodelovanju med Irakom in INO, predvsem o možnostih za večjo prodajo iraške nafte INI, o angažiranju INE pri raziskavah nafte in plina v Iraku in o podobnem. INA Projekt je ponudil sogovornikom svoje konzulting in inženiring usluge. Beseda je stekla tudi o možnostih, da bi INA odprla v Bagdadu svoje predstavništvo, iraški ambasador pa je izrazil svojo pripravljenost, da podpre INO v razvijanju poslovnega sodelovanja z iraškimi partnerji.

O deviznem poslovanju in zunanjetrgovinskem prometu SOZD Petrol v luči današnje mednarodne blagovne menjave

Čedalje več držav je zašlo v kritičen devizni položaj. Izhod iz teh težav je možen, politično pa je težko uresničljiv. Naj se poglobljeno zamislimo ob prebiranju teh vrstic, ker obravnavajo dolgoletne devizne postavke in razmere.

ja in je bilo kilogram kruha možno kupiti za kaj vem koliko milijard. Denarna enota je pri tem tako ali tako ostala brez pomena.

Današnji svetovni denarni odnosi so zelo podobni tistim izpred šestdesetih let, saj je ponovno treba uveljaviti vrednost dela in izločiti vpliv kapitala, ki pa se še ni povsem umaknil kot dejavnik v mednarodnih odnosih. Recimo, da ne bi glasovali za poanto »denar, sveta vladar«, ne da bi mu tudi povsem odrekli odločujoče vloge v posredovanju materialnih dobrin med na-

Zanimivo je, da danes ne slišimo in tudi ne govorimo o zlati podlagi nacionalne valute, vse bolj velja pravilo, da so pridne roke in brihtne glave najboljša zlata podlaga. Po prvi svetovni vojni je gospodarsko razmeroma močna nemška država zašla v strahotno inflacijo ob razvrednotenju denar-

rodi, ker so postali finančno-devizni odnosi spričo splošne zadolžitve med uporabniki kreditov in kreditorji gospodarsko nevzdržni. Na žalost se moramo spomniti na gospodarska stališča izpred vojne, ko je bil pojem »avtarkija« zelo pomemben, preveden pa je pomenil »gospodarsko neodvisnost«. Ta izraz danes malo uporabljamo, recimo, da ga je nadomestila beseda »produkcijska nadvlada super sil«, ali z drugimi besedami, da so industrijsko razvite dežele sposobne preskrbeti ves svet s hrano, kar je poglobitni dejavnik človeškega življenja, pri čemer pa se super sile same zavedajo, da se nahajajo v določenem surovinskem primanjkljaju, recimo v bilanci bakra, fosfatov, elektro-

nike, predvsem pa surove nafte, ne da bi se spuščal v prednost tega ali drugega političnega bloka.

Spomniti se moramo, da je naša današnja življenjska raven zgrajena tudi na uporabi nenadomestljivega bakra, kot surovine za vse električne stroje.

Ker ZDA nimajo v svojih zemeljskih nedrih dovolj bakra, so si ga zagotovili v Čilu in Peruru na dovolj poznan način. Razen tega pa so usmerili tehnologijo elektroprevodnikov na druge kovine, kot sta srebro in aluminij.

Kako daljnosežna je taka usmeritev bi lahko razložil s primerom uporabe aditivov za motorna olja dieselskih motor-

jev GM, ki imajo ležaja iz srebrne namesto bakrene legure in zato ni priporočljiva uporaba aditiva na osnovi cinkdijoksida. Jugoslovanske železnice imajo v obratovanju že dolgo vrsto let tako imenovane lokomotive »kenedijevke«, katerih vzdrževanje ležajev s srebrno leguro je vezano bodisi na uvoz motornega olja ali pa vsaj aditivov, s pomočjo katerih se ustrezno motorno olje zameša pri nas. Do tod je vse v redu, če pa je dobavitelj aditivov v Antwerpnu pomotoma prečrpal pravilno izdelane aditive skozi cevovod, ki predhodno ni bil prečiščen za novo vrsto blaga, bi to pomenilo katastrofo v preskrbi motornega olja, če ne bi naša rafinerija pri vhodni kontroli pravočasno odkrila cinka v uvoženi surovini.

Ne bi hotel iz tega primera delati panike, mislim pa, da je spomin kot opomin potreben, ker do podobnih primerov še vedno lahko pride. Pride zato, ker smo prisiljeni slediti vsiljeni tehnologiji, ki je pogojena nekje na surovinski osnovi. Recimo, v tem primeru na bakru in srebru.

Nastaja vprašanje, kako naj se ravnamo jugoslovanski proizvajalci, da ne bi zašli v preveliko tehnološko in s tem finančno odvisnost od tistih držav, ki so te probleme uspele bolje rešiti zaradi zemeljskih bogastev, pravilno usmerjene tehnologije in nacionalno združenih denarnih sredstev.

T. Tomšič

V naslednji številki o deviznem poslovanju in zunanjetrgovinskem prometu SOZD Petrol

Neutrudni razstavljalci

V Galeriji Zemeljski plin so tokrat pripravili razstavo slikarja Jake Kepica, ki prihaja iz Tržiča.

Ob otvoritvi razstave je spregovoril Brane Kurnik ter uvodoma povedal, da se s to razstavo zaključuje ciklus predstavitev tržiške skupine, saj so se v galeriji že predstavili avtorji Dolenc, Krnajič in zdaj še Kepic. Dodal je, da bo kulturni odbor tudi v prihodnje predstavljati dejavnost likovnih skupin, ki ustvarjajo v Sloveniji. Nato je povabil Janeza Štera, kustosa muzeja v Tržiču ter umetnostnega zgodovinarja in kritika, da je spregovoril o slikarju in njegovem delu.

Takole je dejal — »Morda je naključje, toda vsekakor je neizpodbitno, da se slikar Jaka Kepic predstavlja v Ljubljani

s slikarsko tehniko, ki jo je prav v Ljubljani prvič preskusil. Gre za slikarsko srečanje Podoba stare Ljubljane v septembru 1984, ko je prvič delal laviran tuš.

Razodnal in samonikel kot je, je znal tudi v tej tehniki najti pot za svoj izraz, saj vedno v vsakem slikarskem problemu najde preskusni kamen za svoje vztrajno iskanje. V začetku je prevladovala pri avtorju oljna tehnika, v njej pa je zaokrožil cikel »portret krajine«, od koder se je preselil na izbrane poglede starodavnega tržiškega jedra v pastelni tehniki. Tu je avtor pokazal prefinjen občutek za kompozicijo, razporejanje temnih in svetlih partij slikarske podlage. Skupna točka njegovih del je mehkoča, prelihanje sestavin v celotno podobo vzdušja.

V slikarjevih delih je očitno, da živi s Tržičem v tesni povezavi že od malih nog. Bolj kot fotografska podoba lupine arhitekture ga zanima njena vpe-

tost v lastno likovno videnje. Kratak čas, v katerem je avtor osvojil laviran tuš, zavzetost, ki jo izžarevajo njegova dela ter omenjena radoznalost so prvine, na katerih upravičeno lahko utemeljimo naša pričakovanja.

Po otvoritvi razstave se je avtor dalj časa zadržal v razgovoru z delavci Zemeljskega plina ter jim razlagal nastanek svojih del, tehniko ter vzroke, ki ga vodijo k upodobitvi posamezne slike.

Kulturni odbor s to serijo razstav ni zaključil svojega dela, temveč se je takoj spoprijel z novo nalogo, pri kateri bo najbrž spet najbolj zavzeta predsednica odbora Erika Markovič.

V opisu del in nalog ima sicer napisano, da je samostojni ekonomsko-finančni referent in to delo tudi opravlja, vendar je ob tem že nekaj časa še kulturni animator. Pred tremi leti se je udeležila tečaja za animatorje in si s tem pridobila »kvalifikacijo«, zdaj pa predseduje kulturnemu odboru, ki ima na skrbi tudi razstave v Galeriji Zemeljski plin. Prav ta Galerija je bila njena zamiselnica, a sprva so bili nekateri do nje dokaj zadržani. Zdaj so se delavci tako navadili na razstave, da jih prav pogrešajo, če ni kakšen dan nobene slike ali skulpture v njihovem razstavnem prostoru.

Zanimivo pa je še nekaj drugega. Galerija Zemeljski plin si je pridobila ime tudi med ustvarjalci, ki večkrat celo sami predlagajo razstavo svojih del.

In kako se odločajo za dela, ki jih bodo razstavili?

Kulturni odbor začrta v začetku leta osnovno linijo dela, določi število razstav in njihovo vsebino, potem pa prevzame predsednica vajeti v svoje roke in v glavnem sama opravi vse delo, čeprav ne smem zapisati, da ji ostali člani odbora sploh ne priskočijo na pomoč.

Da bo podoba kulturnega odbora popolnejša, je potrebno dodati, da pripravlja tudi proslave ter organizira izlete in ekskurzije, pri organizaciji pa ima spet največ opravila predsednica odbora.

DRAGI REŠEVALCI

Tokrat je žreb takole odločil:

III. nagrado, večerjo za dve osebi v eni od restavracij DO Gostinstvo dobi — Marjanca Langetholc, DSSS SOZD,

II. nagrado, kosilo za dve osebi v eni od restavracij DO Gostinstvo, bo izbral Peter Papež, bencinski servis Črnomelj,

I. nagrado, enodneven pension za dve osebi v enem od motelov DO Gostinstvo ima Drago Reisman, bencinski servis Ambrožev trg, Ljubljana.

Rešitve današnje križanke morajo biti v uredništvu glasila Petrol do ponedeljka, 27. maja.

In na kuverto ne pozabite napisati »nagradna križanka«!

Nagradna križanka

PETROL	PLANIN- SKI DOM MLADA PSICA		DECI- METER SAMO- GLASNIK		PETROL	RUMENO RIJAV GLINA	ČESKI REFOR- MATOR (JAN)	STENCL VLADO ORANJE		POLIT. VO- DITELJ ENOTE V NOS
TELOVAD- NA PRVI- NA					LUKA NA DALJNEM VZHODU V SZ					
ANTIENO IME MESTA SOLIN					GORIVO SLOV. IGRALEC (BORIS)					
ŽIDOVSKO MOŠKO IME				ANGL. IER- IN PEVKA (DIANA) TAT				CIGAN BORILNI SPORT		
ČERNI- SEVSKI NIKOLAJ		LETUVIEŠE V SVICI SEMIČ -DAKI					ZNAK V HODSKOPU DEBENJAK			
LASTNOST LIMONE						GRŠKI OTOK				
URADNI SPIS			EGIPČ. BOG LESKIN FLOD			NEKDANJI JAPONSKI POLITIK (HAYATO)				
SESTAVIL MARKO BERTONCEJ	AFRIŠKA STRUPENA KAČA	DELON DRUGO IME ZA TROJO				OBROČEK NA KOSI KLAUS HEIDEGGER				
RAZSTRE- LJEVALEC				PANJ	SLOV. ARHIT- TEKT-BORIS BIOLOŠKE SKUPINE				TRUP	METULJ S KROŽ- CEM NA KRILU
GARTNER				VRSTA ZABE PRITOK SAVE			IZUMITELJ MOTORJA OKRASNI PTIC			
MILANO		MIČLA 9. IN 4. ERKA				PRESIV. PREKIDJE VOŠARVAR- SKI KLUB				
KRAJ MED BLEDOM IN BOHINJEM										
FINŽGAR- "DEKLA"				RAVNIK, POLJATNIK						

Prišli - odšli

PRIŠLI

- DO Trgovina z naftnimi derivati
TOZD Trgovina Brežice
Poslovna enota drobna prodaja
— Edvard Klun, prodajalec
- TOZD Trgovina Celje
Poslovna enota drobna prodaja
— Stanislava Slejko, snažilka,
Marija Jeršič, referent plačil-
nega prometa
- TOZD Trgovina Ljubljana
Poslovna enota drobna prodaja
— Marija Kušar, snažilka
- TOZD Trgovina Maribor
Poslovna enota debela prodaja
— Maksimiljan Verlak, gasilec-
čuvaj
- DO Transport Ilirska Bistrica
TOZD Tovorni promet
Viliam Cetina, voznik, Robin
Perišić, voznik, Marjan Benulič,
voznik
- TOZD Avtopark
Rajko Samsa, tehnolog II
- DO Gostinstvo
TOZD Motel Čatež
Vida Potokar, snažilka, Miha
Marinč, zunanji delavec
- TOZD Motel Lom
Zehra Nasufović, snažilka
- TOZD Motel Podlehnik
Kristina Pulko, sobarica

ODŠLI

- DO Trgovina z naftnimi derivati
TOZD Trgovina Celje
Poslovna enota debela prodaja
— Marija Jeršič, skladiščnica
goriv
- TOZD Trgovina Kranj
Milan Bastl, prodajalec, Alojzi-
ja Lebič, vodja izmene
- TOZD Trgovina Maribor
Poslovna enota drobna prodaja
— Stanislav Brbre, prodajalec
Poslovna enota debela prodaja
— Anica Cimerman, upravnica,
pokoje, Stanko Breznik, samo-
stojen delavec, smrt, Marjan
Heric, voznik Viličar
- DO Zemeljski plin
Nevenka Kavkler, samostojna
referentka za investicije
- DO Rafinerija
Štefan Podgoršek, polnilec drob-
ne embalaže
- DO Transport Ilirska Bistrica
TOZD Tovorni promet
Peter Praček, voznik
- TOZD Avtoservis
Milan Grlj, avtoličar, Anton Ve-
čič, avtoličar
- DSSS
Andrej Fatur, realizator razvo-
ja
- DO Gostinstvo
TOZD Motel Čatež
Teja Šoško, snažilka
- DSSS SOZD
Gabrijel Sfiligoj, organizator
poslovajna

REŠITEV KRIŽANKE

OPRAVEK, BLOKADA,
REVIZOR,
AST, AMI, ČVEK, ET,
AM, MARSEJEZA,
LAFETA, KATARI,
ISERE, SMREKAR,
ŠKRIL, UI, ORA,
ČAD, JIM, PIPAN,
EHO, ENN, EMA,
ČIŠČENJE, ČOK, EOL,
ELA, HE, NM, UMAG,
JABLANA, ENCIJAN

PETROL

Glasilo delavcev združenih delovnih organizacij v
sestavi SOZD Petrol

Ureja uredniški odbor:

Marinka Biček, Minka Demšar, Bojan Marn, Karl
Privšek, Cvetka Pisar, Ada Valenčič

Odgovorni urednik Egon Serbela

Urednik Jelka Zmuc-Kušar

Tehnični urednik, lektor in korektor:

Jelka Zmuc-Kušar

Naslov uredništva

SOZD Petrol, Ljubljana, Titova 66
Telefon 312 755